

KRIZANTĒMU TERASE

Vārdi: Fan Veņšan
Mūzika: Džou Dzjieluņ

Tavs asaru mirdzums maigi slēpj sāpes
Bālais, pusdilušais mēness kavējas pagātnē
Nakts bezgalīgi garā un kā sastingusi salnā
Kas gan tur stāv uz terases bezcerībā ledus saltā?

Gar koši sarkano logu lietus maigi sitas
Visa mana dzīve – papīra lapas vējā izvandītas
Sapņi kā vīraka smarža izgaist tālumā
Līdz ar vēju izplēn arī tavs tēls

PIEDZ.

Krizantēmu ziedi pārklāj zemi ar sāpēm, novīst tavs smaids
Nokrīt, salūzt pat cilvēka sirds, mana mīla kā nāves mierā grimst
Nakts vēl nav pusē, ziemeļvējš plosās, bet tavu ēnu nenorauj
Es palieku vientulībā, tik vien kā ar ezera atspulgu divatā

Krēslas pustumsā ziediem viss krāšņums jau zudis
Uz pagrimušo tikumu ceļa stāv nepielūdzams liktenis
Nebēdz raizēs pāri upei, nelauz manu sirdi uz pusēm!
Baidos, ka nerasniegsi krastu, šaubās klīdīsi mūžam

Kam pieder upes un kalni? Zirgi trako un pakavi kladz
Viscaur mana tērpa bruņām svilpo skarbaiss dzīves vējš
Pamazām aust rīta blāzma un tu klusītēm nopūties
Pēkšņi visas nakts skumjas kļūst tik smeldzoši liegas